

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 8 korona. Egyes szám ára 10 fillér.
Megjelenik minden vasárnap.

Főszerkesztő: **Finta Dezső**
Felelős szerkesztő: **Székely Miklós**

Szerkesztőség és kiadóhivatal.

HEVESEN, a könyvnyomdában.
Kéziratok vissza nem adtnak

Diák nyomor.

Irta: **Nagy Zoltán** szegedi kir. törvényszéki bíró.

Ugy gondolom, nagyon sok igaz és érző ember akadt széles hazában, ki mikor elolvasta a lapok híradásait a budapesti egyetemi ifjuság népes meetingjéről, a mely a diáknyomorról számol be és sürget hatékony, halaszthatlan intézkedéseket; valami úgy megmozdult a lelkében, az emlékében: a mult, a visszaemlékezés. Annak idején talán ő is azt és úgy érezte és a megpróbáltatások keresztje alatt szintén úgy feljajdult és csak most, most mikor már révbe evezett, biztos megélhetése, legalább a mindennapi falatja biztosítva van, jut eszébe megnyugtató Horatius közismert megállapítása, hogy „a mit egykor nehéz volt elszünetelni, édes arra a visszaemlékezés.”

Dehogyan édes, ördögöt édes. Tagadom. Mindig fájó, keserű.

Soha, soha az elvesztett illuziókat, a meddőségre kárhozott zsendülő erőt, a küzdelem kiváltotta, sajgó sebeket elfelejteni nem lehet. — Hány, de hány tehetség, valójában értékes tehetség váltotta és váltja fel hitvány apró pénzre a szükség, a kényszerítő szükség nyomása alatt azt a kincset, azt a gazdaságot, amely a fejlődésre alkalmas körülmények között az egész emberiség számára bányá, kiapadhatatlan forrás lett volna és hány és hány akaratot morzsol össze a mindennapi, közönséges élet, a sors, a végzet, a kikeről nem tud, nem vesz értesülést a világ. —

Igazán elszomorító jelenségek, szomorú képek. A humanizmus köntösébe kéréző festett arcú világ szemforgatása, mikor ezekről hallani nem akar és ádáz tülekedésben, honmentő trükkökön rágódik a helyett, hogy segíteni csak akarna is. Az állam

és társadalom egymásra tolja a kötelességet és a feljajdulás kiváltotta jogos kívánságokat „majd megfontolás tárgyává” igéri tenni.

Óh nem, korántsem gondolkunk állami nevelésre, ingyenes tanításra, avagy pláne közkielcségen való ellátásra, bár nem tudjuk megértetni, hogyha az állam a szarvasmarhák és lovak állományának nemesítése céljából horribilis összegeken állami intézményeket tart fenn, a társadalmi lény, az emberanyag megmentése vagy nemesítése nem lenne-e olyan fontos és értékes? Óh nem, koránt sem kívánjuk vissza a Tarpeji szikla szerepét, a mely ellen erkölcs, érzés úgy is ellentmond, csak azt nem tudjuk megértetni, hogyha főurak, főpapok ezreket és ezreket dobnak ki ostoba kedvtelésre és annyi számtalan Mágán Elzának akad millió baráta: alig-alig akad igazi ember, a ki alapítványok-

Megtalált boldogság.

Irta: **Staszni Antal.**

Zefirszerű, lágyfuvalmas nyári este hárman üldögéltek a fürdő kioszkja előtt. A fürdő közönsége már nyugodni tért, az egész lég valami nehéz, kábító illattal volt teli. Ugy látszik, ez a szorongó, bus hangulat a három férfira is reánehazódott, mert mindnyájuk úgy ült ott, mintha őket már nem érdekelné semmi, mintha semmi vágyuk többé az életben nem volna.

Végre megszólalt köztük mély bariton hangján a legfiatalabb, a legbusabb ..

— Mulnak az évek és mi öregszünk; vajjon csak azért élünk-e, hogy ilyen céltalanul muljanak napjaink? Nem! Az borzasztó lenne! Ezen gondolatra képes volnék felordítani mint a sebzett forrás, kit a vadász golyója biztosan talált. Bezzeg azelőtt egy évvel én is még szépnek, rózsásnak találtam az életet, de most már megváltozott minden, ő nincs itt, csoda idegen ..

— Ugyan hallgas Bandi, mit szomorítasz még te is bennünket, inkább légy azon, hogy elüssük valahogyan a mai estét, hagyj

fel a szoknyavadászat nemes, de céltalan mesterségével — válaszolá Ágh Peti, a már deresedni kezdő pénzügyigazgató, ki már inkább szeretett volna egy kalábrisz, avagy tarokk pártit végig csinálni, mint ezeket a szerelmi ömlengéseket meghallgatni.

Egy darabig így ismét csöndesen ültek, csak a legyek és éjjli bogarak röpködése és zümmögése hallatszott, amely oly jól illett e bus hangulathoz. Majd, hogy csak valamit ő is mondjon, azt feleli köztük a harmadik, a se nem szép, de rutnak sem mondható fiatal számvizsgáló, névszerint Szemes Andor, akinek a szép asszonyok között biztos és tapintatos fellépése miatt nem egy sikere volt már.

— No, én nem osztom szavainak igazságaiban, mert manapság egy szép fiatal menyecske sem megvetendő dolog, de ennek hiányában mégis talán a legjobb, ha ma még kártyával ütjük agyon az időt — ezzel a már üresedni kezdő tárcájára gondolt, úgy képzelvén, hátha kedvezni talál a szerencse és ezzel némiképp helyre hozhatná a mult hibáit, a könnyelmű és esztelen pénzköltés küszöbön álló katasztrófáját.

— Mily sovár, mily üres, cél nélküli az élet Zsófiika nélkül! Hiába csábit a szé-

ditő, káprázatos, gyönyörűsége természet, mit ér az mind, hogyha ő nincs itt, aki mindenbe életet vinne, azt fölmelegitné, megédesitné!

Igy Zöld Bandi, — amidőn váratlanul megjelent a sürgöny-kihordó s jelenté, hogy sürgönyt hozott.

Zöld Bandi szinte reszkető izgatottsággal s mohó kíváncsisággal kapkodta el a sürgönyt. Olvasás közben látni lehetett, amint arca lassankint mindjobban és jobban felderül, míg végre maga is ujjongásban tört ki. —

Ide nézzetek! Még vannak igaz lelkek a világon! Óh, hogy is tudtam benned kételkedni, te drága lény! De sietek, még az estivel jön... kimegyek az állomásra elébe s ezzel már fogta is magát és szaladt.

Ágh Peti, a pénzügyigazgató, szomorúan mormogta maga elé:

— Vége a tarokknak, vége a kalábrisznak... Ilyen az élet... A mai fiatalok mind olyan bolondok, csak a szoknyák után futkároznak, a puccos dáma nekik mindenük, azokra költik pénzüket, nemhogy nyugodtan leüljenek egy asztalhoz, ha már nem tudnak mit csinálni a pénzzel.

— Ja, így van ez kedves pénzügy-

kal, ösztöndíjakkal karitativ intézményekkel járulna hozzá az eszközök megteremtéséhez. Bizonyára nagyobb haszna lenne ebből az emberiségnek és állandóbb öröme az alapítóknak. Óh nem, korántsem állítjuk mi, mintha az állam — pénzügyi viszonyaihoz mérten — ne gondoskodnék tandij elengedéssel általában a tanulókról, azt sem tagadjuk, hogy ösztöndíjakat utal ki a későbbi tanulmányokra; csak azt nem értjük, hogyha egy minisztérium a költségvetésében szerepelhet a „madár átvonulási felügyelő” nem fillérenyi fizetése és társulatok, egyesületek annyi százakat dobnak ki representatív költségekre vagy befentések tudnak kijárni évekre terjedő magas összegeket annyi ezer és ezer eimen: nem fogjuk fel, miért ne lehetne ingyen orvos, ingyen gyógyszer, ingyen lakás, ingyen tankönyv csak 100 mondó egyszáz egyetemi hallgató részére a 4—6000 között? Ezrek, százezrek kellene ehhez? Korántsem. — Egy évi összege nem tesz ki többet, mint a mennyit a főváros elköltött egy kongresszus bankettjére. —

És hány tehetség, hány jövővész el minezek hián vagy ha az élethez való jog szívósabb és mégis zöld ágra jut: a testi és lelki erőnek mennyi visszahozhatatlan enerváltsága marad fenn bélyegként egész generáción. — Egy

igazgató ur, most már ilyen kort élünk. Jó éjszakát! A holnapi viszontlátásra! Persze ő is faképnél hagyta.

Az öreg Ágh Peti viszont köszöntés helyett, mit tehetett mást, mint a fogai közt mormogni:

— Egy bolond százat csinál.

Tembár Márton béresgazda naplójából.

Hallgassunk csak e' csöppet!...

Hogy a mutkorába vadásztak az urak, hát éccaka ugyan csak hangosan danolták az uri nótákat. —

Pirók nászuram vót akkor a bakter. Aszongya reggel: Hej nászuram, de szép urasnótát tanultam az éccaka.

Mondom, minőt?

Aszongya, maj' el mongya egyszer.

Jó van no, mondom, ha úgy titkója.

Hát, hogy hamvaszkodni vótak a béresek, Pirók nászuram nagyon betanát türüközní. Ahogy haza ténfereg, hát beletévt a kacsagüdörbe. Ott ült oszt a közepin.

egész ember generáció! Talán ez több valamivel, mint egy mezőhegyesi Nónius, vagy egy kisbéri mén.

HIREK.

Március 15. Mint minden évben, úgy az idén is kegyelettel ünnepli a város minden rétege ezt a napot. A Kaszinóban társas vacsora lesz, melyre a vidékről is igen sokan lesznek jelen és amelynek ünnepi szónoka Maczky Emil országgyűlési képviselő lesz. Ugy a Polgári olvasóköri, mint a Gazdakör szintén nagy ünnepségek keretében fogják megülni március 15-ikét

Szabadlábba helyezés. Barna János hevesi lakost, aki a múlt hónapban fiát egy szóváltás közben megölte, a törvényszék szabadlábba helyezte.

A városház építés ügyében Preszler Miklós főmérnök ur szombaton délután Egerből ideérkezett a megépítendő városháza bolt és lakhelyeinek kellő beosztása megbeszélése végett.

Távozó kereskedő. Mint sajnálattal értesültünk, Fábian Viktor vas- és fűszerkereskedő városunkból el fog költözni, amennyiben a budapesti Csányi Péter-féle elsőrangú csemege üzletet megvette.

Állat összeírás. A tavaszi haszonállat összeírás f. hó 11-én kezdetét vette.

Piacunk feltöltése. A megmaradt falak lerombolása után megmaradt törmelék a város a piac helyére hordatta, amiből egyelőre csak nagy sarunk lesz, de hamarosan a kiemelt fundamentum kövekből ki fogják kövezni az egész piacot.

A orvosvilág egyhangú véleménye, hogy manapság a gyermektáplálás csak úgy lesz tökéletesen végrehajtva, ha az elválasz-

tás pillanatától kezdve a gyermekek **Phosphatine Faliere**-sel lesznek táplálva. — E kiváló tápszer értéke megbecsülhetetlen, a gyermekeket a fogzás nehéz időszakán zavartalanul segíti keresztül és a fejlődés biztosításánál elsőrangú szerepet játszik. — Nemcsak csecsemők, de serdülő gyermekek is szedik, mert a leghatásosabb tápláló anyagokat tartalmazza.

Szent Péter Sarudon. Özvegy Sallai Jánosné pár hétre, hogy az urát eltemette az urnak 1914. esztendejének február 20-án eladta kocsiját és lovát mert nem volt aki gondozza. Az összeget be vitte és elhelyezte a füredi bankba. Alig ért azonban haza a takaréki könyvvel már ott hevert az asztalán egy levél a tulvilágról, az ura panaszkodott hogy Szent Péter nem eresztí a menyországba hacsak a kocsi, ló árát a felesége utána nem küldi, még pedig egyenesen Szent Péter által a ki meg fog 3 nap mulva jelenni a pénzért. Az özvegy a levél értelmében be jött a bankba hol is pénzt a levél értelmében vissza adták, s telefonon értesítette a bank a füredicsendőrséget az esetről. Február 23-án este 9 órakor meg is jelent Szent Péter az özvegnél ki a szelid zörgetésre világot gyújtott leolvasta a 600 koronát Szent Péter utána olvasván az összeget zsebre vágta midőn újból kopogtatják az ablakot az özvegy kérdésére, hogy ki az, azt a feleletet kapta, hogy az arkangyalok jöttek Szent Péterért ki nyitotta az özvegy az özvegy az ajtót hát két cseadór lépett be, Szent Péter ürizetbe vették és reggelig a község házában tartották, reggel pedig hogy mindenki megismerje Szent Pétert a közsé utcáin végig kísérték. Ezek után pedig jelmezétől megfosztván, a további eljárás megindították ellene.

8 Ióerejű Clacton és Schutt-leworth-féle eséplő garnitúra igen olcsón eladó.
Lipovniczky Pál Heves.

No, szörnyen nagy tisztesség ért aminap: me' választottak oskolai széki tagnak. Mondom oszt az annjuknak: ho' no, te is pipivel szegheted má' fel a szoknyádat, mint a biróné, mert én is viselős ember lettem. —

Mi a ménkü, aszongya — csak nem tá? De a' mondom, az oskolai széki tagi hivatalt viselem.

Mi az? aszongya.

Mondom, én vizítalom a tanitót.

No, no, aszongya, csak kendet is ki ne hagyítsa a tanitót, mint Tera ángyomot, mikor ott akart nyelvelni az oskolába.

De, mondom, engem nem hagyit ám ki, mer hivatalbéli ember vagyok.

Jó, jó, aszongya, én csak montam.

Hát elmentem oszt tennap oskolát vizitáni. — Ahogy bemenek, mondom, vizitáni gyűttem tanitó ur.

Ugy! aszongya. Akkor ájjon kend oda a kályha mellé, oszt hallgasson, mer' itt csak nekem szabad beszélni, meg a gyerekeknek. —

Jó van no, gondoltam, oszt oda álltam a kályha mellé.

Hanem, hogy az uj bundamba vótam — errü maj' elmondom mennyi csináták —

Ára menek, hát az urasnótát danolja, aszongya, hogy:

„De szeretnék elzülleni, ha oly könnyen lehetne.”

Mondok, hová a méndörgösménkübe züllene mán kend el jobban, hászen u' néz ki, akár e' disznó.

Kihuztam oszt onnét.

Tennap temettük a kereszfiamat, a Pista gyereket.

Mondom a kollárnak, ho' csinájék a fejibe egy fájin keresztet.

Hát csinát is.

Aszongya a kollár, hogy mit kellene rá irni?

Mondom azt írjuk rá, hogy: .

„Itt nyugszik Kis Pista.”

Aszongya, jó.

Hanem majsztur ur, én ruham is kéne valamit rá irni.

Mit? aszongya.

Hát, ho' én csinátam a keresztet.

— De nem Márton bátyám csinálta.

— Hászen nem tuggya aszt más.

Oda irta oszt alá, hogy:

„Csináta, a keresztapja.”

Oszt még kinevetett vele a tanitó.

CSARNOK.

Az eső.

— Kínai mese. —

Irta: W. Dorsevics.

A nap fia — neve tul élje a földét!
— Li-O-U császár porcellánpalotája ablakánál állott.

Fiatal volt és jó.

Az öröm és a fény között sem felejtkezett meg a szegényekről és a szerencsétlenekről.

Eső esett.

Patakban folyt a víz.

Az ég sirt és vele együtt hullatták könnyeiket a fák és a virágok.

A császár szive összeszorult és hangosan mondta:

— Rossz lehet azoknak, akik ilyen esőben kalap nélkül járnak.

Kamarásához fordult és kérdezte tőle:

— Szeretném tudni, hogy olyan sánáltraméltó ember van Pekingben, akinek ilyen nagy esőben nincs kalapja?

— Nap fénye! — felelte térdre esve

Tsung-Chi-Tsang. Nem kérdezhetsz tőlünk olyan lehetetlent, amit meg nem tennék. Naplementekor tudni fogod, királya a hajnali pírnak, amit kérdeztél.

A császár mosolygott és Tsung-Chi-Tsang olyan gyorsan szaladt San-Tschi-San a miniszterhez, ahogy csak tudott.

Egészen kimerülten érkezett meg a megfélekedzett egy csomó tiszteletről, ami a minisztert megillette volna.

— A föld boldogsága, legkegyelmesebb uralkodónk — mondja a kamarás — a legnagyobb nyugtalanságban van. Szeretnéd még ma tudni azoknak számát, akik esőben is kalap nélkül járnak.

— Igen, akadnak ilyenek — felelte San-Tschi-San. — Különbö... —

— És megparancsolta, hogy hívják Pai-Chi-Wo-t, a város fejét.

— Rossz hírek jönnek a palotából — mondta a miniszter, mikor Pai-Chi-Wo fejét a föld felé nyújtotta. Urunk, ki életünk felett rendelkezik, nyugtalanságot tapasztalt.

az a nagy mahomed kálgha me' szörnyen süttött, hát mondom:

— Tanító ur, levétném tán a bundámot.

Csitt, aszongya, hallgassak.

Hát csak hallgattam úgy egy kis ideig.

Hanem mikor már u' csurgott rulum az izacscság mint a záporosó, hát oda kijátook, ho': de a kirjelejszumát ennek az oskolai széki tagi hivatalnak, én nem főlök me' elevenen, oszt usárdé kifele az oskolábu'.

Othon mondom az annjuknak: Adj e' tiszta gatyát, aki áldotta azt a hivatalt.

Aszongya: ugy-e montam.

— Mit montá?

— Azt, ho' ne menjen kend oskolát vizitáni, mer' póru jár.

De, mondom, siess má' a poncius-pilátusát annak a nagy vaskályhának, mer' u' megizattam, mint a szecsavágó ló kánikullába, oszt csupa víz rajtam minden.

No felötöztem oszt, hogy a ménkü vágja a Kékes ódaláho' azt a vaskályhát. Hanem fene hivatal ez a oskolai széki tagi hivatal.

*
Maj' elmondom a többit másszor!
Tembár Márton

— Hogyan, kiált Pai-Chi-Wo kétségbeesetten, létezik, csodálatosabb, árnyékosabb kert, mint amilyen palotája előtt van?

— Én nem tudom, hogy hogyan történt, ismételte San-Tschi-San, de uralkodónkat nyugtalanítják ezek a naplopók, akik esőben kalap nélkül járnak. — Ezeknek a számát szereiné tudni még ma. Nézz utána.

— Azonnal hívják ide az öreg kutyát Chanár-Dsung-ot, kiált Pai-Chi-Wo és egy csomó szitokkal fogadja az előhívottat.

— Te semmirekellő, te naplopó, te közönséges fuló! Azt akarod, hogy mindnyájunkat felakasszanak!

— Magyarázd meg haragod okát — kérte Chnár-Dsung, akinek már görcei voltak a félelemtől. Akkor megértem szavaid bölcsességét.

— Te öreg kutya, akinek jobban ille nék disznót őrizni, mint a világ legnagyobb városára figyelni. — Még Kina fejedelme is észre vette, hogy a városnál rendtelenség uralkodik. — Az utcákon olyan emberek is járnak, akiknek nincs kalapjuk esőben. — Intézkedj, hogy ilyen estig egy se maradjon Pekingben.

— Mindent pontosan megcsinálok — felelte Chnár-Dsung. Háromszor verte homlokát a padlóhoz és távozott. Öt perc alatt együtt volt Peking minden katonája.

— Ti nyomorultak! — rivalt rájuk Chnár-Dsung.

Felét közületek felakasztatom, felét széne megpirítatom. Töletek kalap nélkül mehetnek az emberek ilyen esőben. — Megparancsolom, hogy egy órán belül összefogjátok azokat, akiknek nincsen kalap a fején.

A katonák mentek teljesíteni a parancsot Peking utcáin valóságos vadászatot rendeztek.

— Fogd meg! Kötözd meg! — ordítottak s utána rohantak az embereknek, akinek nem volt kalap a fején. — Fél óra múlva ott álltak az összes szerencsétlenek.

— Hányan vannak? — kérdezte Chnár-Dsung.

20.871-en — felelték a katonák, egészen a földig hajolva.

— Előre hóhér! — parancsolta Chnár-Dsung.

Fél óra alatt 20.891 kínai feküdt a földön fej nélkül. A 20871-ik fejét póznára kötötték és példaként körül vitték a városban.

Chnár-Dsung jelentette az esetet Pai-Chi-Wo-nak, Pai-Chi-Wo pedig San-Tschi-San-nak, San-Tschi-San tudatta Tsung-Chi-Tsang-gal.

Este van.

Az eső elállt.

Lágy szellő suhant át a fákon, melyekről, mint kis gyémántcsepp hullt le az eső a virágokra. — Ezek elbujtak a vihar elől és most kacérkodnak a lemenő nap sugarával.

Az egész kert pompázik az illattól. — A nap fia, Li-O-U porcellánpalotája ablakainál ül és gyönyörködik a csodaszép képben.

De fiatal volt és jó és ebben a pillanatban sem felejtkezett meg a szerencsétlenekről.

— Igaz, mondta és Tsching-Chi-Tsang hoz fordult. Meg akarod tudni számomra, hogy Pekingben hányan vannak, akik ilyen nagy esőben is kalap nélkül járnak.

— A föld hatalmas uralkodójának kérését teljesítettük, felelte Tsung-Chi-Tsang és mélyen meghajolt.

— Hány a számuk? A tiszta igazságot monddad.

— Kínában nincs többé egyetlen ember sem, akinek ne volna kalapja. Esküszöm ez tiszta igazság!

Tsung-Chi-Tsang esküre emelte kezét.

A császár arca nevetett a boldogságtól és az örömtől.....

— Boldog város! Boldog ország, — kiált. — És milyen boldog vagyok, hogy uralkodásom alatt népeimnek ilyen jó léte van.

És mindnyájan örültek a palotában, mikor látták a király boldog arcát.

San-Tschi-San, Pai-Chi-Wo és Chnár-Dsung az aransárcsáng érdemjelét kapták elismerésül, hogy atyailag gondoskodnak a népről.

Törv. védve.

Utánzatoktól óvakodjunk!

KÖHÖGÉS, REKEDTSÉG és HURUT ellen nincs jobb, mint a valódi MENTHOMOL-CUKORKÁK.

Hatásuk gyors és biztos, nagyon kellemes, jó ízűek, a gyomrot nem rontják, az étvágyat elősegítik. —

A köhögési ingert, valamint a hangszálak kifáradását megakadályozzák, miért is énekesek, színészek, papok, szónokok állandóan használják.

Dohányzóknak nélkülözhetetlen a szájüdítésére és a dohányszag eltávolítására. — Ára: 1 doboz 40 fillér. —

— Kapható minden gyógyszerárban és drogériában. — Vásárlásnál vigyázzunk a „Menthomol“ névre, melynek minden dobozán a fent látható 4 gnóm alaknak rajta kell lenni!

Gyár: Egger A. Fia, csász. és kir. udv. szállító. **BÉCS.**

Szőlő-oltvány!

a legjobb fajokban, I. oszt.

minőségben 1 és 2 évesek;

többé direkt termő gyökeres piros

Dolaware, Ripária Portális, Rup.

Monticula, valamint kitünő hegyaljai bor kapható jutányos árban:

Molnár Mihálynál

Abauj-Szántón. — Arjegyzék ingyen.

Bessenyei Sándor gépész.

Első hevesi gépműhely és gépraktára
Hevesen. -- Járásbiróság mellett.

A legolcsóbb árban részletfizetésre kaphatók mindenféle
legjobb gyártmányu

gazdasági gépek,

um. vetőkép, eke, konkolyozó, kukoricamorzsoló s daráló, permetező,
varrógép, kerékpár és ezekhez géprészek.

Bármilyen gyártmányu gépek megrendelése legolcsóbb ár és felelőség mellett.

Saját készítésű szóró és tisztító-rosták,

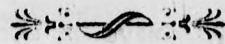
borprések, szőlő-zuzók, szecska- és répavágó gépek.

Öntöttvas sirkeresztek a felírás beleöntve.

Gépjavítások legjobb szakértelemmel, hozzá való asztalos, lakatos és
vas-esztergályos munkák végeztetnek.

Vitéz Nándor

okl. kőműves mester Heves.

Elvállal minden nemű kisebb-na-
gyobb új építéseket, átalakítást és
javításokat is. Valamint szakértői
megbízásokat, tervek és költségve-
tések készítését, úgy az építető mint
kivánatra a vállalkozóknak is.

Imakönyvek

dus választékban kaphatók

könyvnyomdaunkban.

ADLER JÓZSEF**könyvnyomdája és könyvkötészete**

Könyvnyomdában, mely a modern kor igényeihez teljesen
megfelelően van berendezve, izléses kivitelben, jutányos árak
mellett készülnek heti és havi folyóiratok, alapszabályok, zárzá-
madások, egyházi, községi és egyéb hivatalos nyomtatványok,
levelek, levélborítékok, számlák, levélfejek, falragaszok, báli és
menyegzői meghívók, eljegyzési kártyák, étlapok, táncrendek, név-
jegyek, gyászlapok stb. nyomdai szakba vágó nyomtatványok.

Könyvkötészetemben elvállalok minden e szakmába vágó
munkák csinos és izléses kivitelben való elkészítését, — valamint
dobozokat is — hivatalos kezelési könyvek a megrendelés napján
készülnek el. — Raktáron tartok **katholikus és református**
imakönyveket papír, vászon, bőr, chagrén, párnázott borju- és
a chátbőr, imitatio és valódi csontkötésben eredeti könyvkiadói
árban. Bármely kiadó által kiadott könyv beszerzését elvállalom.

Községi, körjegyző és ügyvédi nyomtatványok állandó nagy raktára.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

HEVES Főutca 610.

Ujdonság: látképes levelezőlapokban

nagy választék.